

20:e söndagen efter Den Heliga Trefaldighets dag

Tom Hardts postilla, andra årgången

PREDIKOTEXT: Matt. 25:14-30

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Under rubriken och predikoämnet *”Andlig försumlighet”* har denna söndag skänkt oss evangeliet om mannen utan bröllopskläder och predikotexten om de anförtrodda punden och mannen utan förräntade pund. I båda fallen har någon försummat något, bröllopsklädseln respektive en tillbörlig avkastning, och vi förstår av de inledande orden *”Med himmelriket är det”* respektive *”Det skall ske med himmelriket likasom”*, att det gäller en andlig försumlighet. Budskapet är, att vi måste genom tron ständigt vandra i den dopets högtidsdräkt, som är både vår Herres Jesu Kristi främmande rättfärdighet och den nya människans påbegynta helighet och rättfärdighet. Vi måste i daglig ånger och bättring ta del av den bättringskamp, som episteln i dag beskriver med orden: *”Vandren i ande, så skolen I förvisso icke göra vad köttet har begärelse till”*. Om vi inte lever så, om vi inte ständigt vandrar i den nya födelsens liv, som Gud av sin barmhärtighet skänkt oss i det heliga dopets vattendroppar, faller vi ned i den köttsliga, onda värld, som är vår av naturen, och som kännetecknas med ordet *”köttets gärningar”* om vilka episteln säger: *”De som göra sådant, de skola icke få Guds rike till arvedel”*.

Om detta behöver det predikas för kristna människor, just för oss, ty vi är de, som befinner oss i bröllopssalen, som har mottagit himmelrikets pund, och som i dag avfordras det andliga liv, som skulle vara vårt, som Gud velat skänka. Dagens epistel beskriver ingående bröllopsklädnadens utseende, pundens värde: *”Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet”*. Också om allt detta står under ständigt angrepp, *”ty köttet har begärelse mot Anden”*, gäller, att vi under syndabekännelse och

daglig kamp skall förverkliga denna helighet i våra liv. I kraft av denna helighet, i kraft av Den Helige Ande, lyssnar vi också med fruktan och bävan till Skriftens utsagor om syndens lön: *”de som göra sådant, de skola icke få Guds rike till arvedel”*, *”kaster den oduglige tjänaren ut i mörkret härut anför”*, *”Du onde och late tjänare”*. Detta är klara och entydiga ord, som Satan vill förneka, tysta och förvränga. Det ordet *”Många äro kallade, men få utvalda”*, hatar han. Runt omkring oss förkunnas med stor kraft tanken på allreligionen, allfrälsningen, på att ingen fördömelse finns. Att släta ut, att klippa klorna på Lejonet av Juda, att tysta munnen på den Herre Jesus Kristus, som talat till oss i dagens texter, är en uppgift för många i vårt samhälle, i de olika religiösa rörelserna, i skolans religionsböcker, på tidningarnas kultursidor. Mot denna ondska skall vi förkunna dagens budskap, förkunna följderna av *”Andlig försumlighet”*, förkunna, att

I. inbjudan ”Allt är redo” är ropet ”Gören bättring!”,

II. inbjudan ”Allt är redo” är ropet ”Tron evangelium!”,

III. inbjudan ”Allt är redo” är ropet till alla mentros av de få.

I. Inbjudan ”Allt är redo” är ropet ”Gören bättring!”

Konungens inbjudan till sin sons bröllop rymmer orden *”Allt är redo; kommen till bröllopet”*. Det är en höghelig kallelse till *”kärlek, glädje, frid, tålmod mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet”*. Därför är inbjudan just ett bättringsrop, som låter helighetens krav väcka ånger och förkrosselse, sann botfärdighet, som sedan genom Guds nåd för till heligt liv. När S:t Paulus undervisade, talade han därför *”om*

rättfärdighet och återhållsamhet och om den tillstundande domen", men då "blev Felix förskräckt och sade: 'Gå din väg för denna gång; när jag får läglig tid, vill jag kalla dig till mig'". (Apg. 24:25) Som i ett nötskal får vi här sammanfattat den predikosituation, som Jesus avsett med evangeliets ord: "Men de aktade icke därpå, utan gingo bort". Kallelsen till Guds rike är en kallelse till Guds helighets uppenbarelse och är därför alltid ett bättringsrop.

II. Inbjudan "Allt är redo" är ropet "Tron evangelium!"

Det ropet "Allt är redo" talar förvisso också om det på det himmelska bordet tronande Guds Lamm, som räcks åt tron till andlig föda, till syndernas förlåtelse, liv och salighet. Detta Guds Lamm är, väl att märka, det slaktade Lammet, det Guds Lamm, som dött för de "köttets gärningar", som vi bedrivit. Det är ett Guds Lamm, som överhuvudtaget inte kan mottagas utan att vi bävar inför helighetens eld, som omger Guds rike, den heliga eld, i vilken Kristus som det sanna påskalammet av sin himmelske Fader anrättats till vår andliga föda. Så har Fadern i hetaste kärlek till oss utgivit sin enfödde Son. Som undervisade om vår synd, om syndares Frälsare, tar vi så emot honom och blir delaktiga av hans natur, ty "de som

höra Kristus Jesus till hava korsfäst sitt kött". Genom syndaförlåtelsens gåva skyr vi inte längre som landshövdingen Felix "rättfärdighet och återhållsamhet" utan övar oss i dem.

III. Inbjudan "Allt är redo" är ropet till alla mentros av få.

Denna söndag menar bokstavligen att "många äro kallade", att "så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son" (Joh. 13:16), att "Guds Lamm borttager världens synd". (Joh. 1:29) Ingen är utesluten. Alla är avsedda, "men de aktade inte därpå". Så gällde redan på Jesu tid, och så gäller också i dag. Det är en av Gud skänkt insikt, som en gång för alla betager oss alla planer på ett kristligt världsherravälde, på alla storhetsgalna, köttsliga ambitioner. Det skänker oss sanningen om människans onda natur, också om vår egen natur. Ingenting av vår kristendom springer fram ur vårt eget viljebeslut, vår egen fromhet, utan är Guds gåva, Guds utkorelse av de få. Så vilar jag med allt mitt endast och allenast i Guds hand, "såsom han ju förr än världens grund var lagd, har utvalt oss i honom till att vara heliga och ostraffliga inför sig". (Ef. 1:4)

Amen.